

ριακοῦ, κηρύξασα συγχρόνως διαρκῆ τὴν συνεδρίασιν· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον οἱ πλείστοι τῶν Πληρεξουσίων ἀπεχώρησαν ἅμα μαθόντες ὅτι ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἤρξατο ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως. Κέντρον τῆς ῥήξεως κατέστη ἀπροσδοκῆτως τὸ κατὰσθημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, διότι ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός, διαβαίνων ἐκεῖθεν ἐπὶ κεφαλῆς ἐθνοφυλάκων, ἦλθεν εἰς ῥῆξιν μετὰ τῆς φρουρᾶς τῆς Τραπεζῆς, καὶ ἐπεχείρησε πολιορκίαν κατ' αὐτῆς, καταλαβὼν τινὰς τῶν ἀπέναντι οἰκιῶν, καὶ κανονοβολῶν τὸ κατὰσθημα· ἀλλὰ τὸ πυροβολικὸν ἔδραμεν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς Τραπεζῆς καὶ ἀπέκρουσε τὴν προσβολήν. Ἐφονεύθησαν δὲ καὶ ἐπληγώθησαν ἑκατέρωθεν οὐκ ὀλίγοι, ἐν οἷς καὶ τινες ἀξιωματικοί. Ἐν τῇ μεταξὺ τούτῳ πολλοὶ φιλοπατρίδες πληρεξούσιοι ἐμεσολάβουν ὅπως ἐπέλθῃ συμβιβασμός τις, καὶ παύσῃ ἡ αἱματοχυσία, ἐπὶ τέλους δὲ κατωρθώθη νὰ συνέλθῃ ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις ἐν τῇ Βαρβακείῳ Λυκείῳ τὴν 8ην μ. μ. καὶ νὰ ἐκλέξῃ μικτὸν ὑπουργεῖον συγκεῖμενον ἐκ τῶν ἐξῆς Πληρεξουσίων· τοῦ Βεριζέλου Ῥούφου ὡς Προέδρου ἄνευ χαρτοφυλακίου, τοῦ Π. Καλλιγᾶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, τοῦ Πέτρου Α. Μανρομιχάλη ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ Ἀθανασίου Πετιμεζᾶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Εὐθυμίου Κεχαγιᾶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Βασιλείου Νικολοπούλου ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, τοῦ Ἰωάννου Κλημακα ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ τοῦ Γ. Μπούμπουλη ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν. Οὕτω δὲ ἐπανῆλθεν ἡ τάξις, καὶ ἐπανέλαβεν ἡ Συνέλευσις τὰς ἐργασίας τῆς, ψηφίσασα μετὰ τινὰς ἡμέρας καὶ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Βασιλέως.

Τῇ δὲ 1ῃ Ἰουλίου ὑπεγράφη ἐν Λονδίῳ Συνθήκη μεταξὺ Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ῥωσσίας, καὶ Δανίας ἐν ἣ ἐγένετο ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐν τοῖς Πρωτοκόλλοις συνομολογηθέντων, καὶ ἐπανελήφθη ἡ ἐγγύησις τῶν τριῶν Δυνάμεων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, συμπερικυβανομένης καὶ τῆς Ἑπτανήσου.

Ἀρχομένου δὲ τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀνεχώρησεν ἐκ Κοπενάγης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κόμητος Σπόνεκ, ὡς ἰδιαιτέρου Συμβούλου.

Γ'

Ὁ Βασιλεὺς ἀφίκετο εἰς Πετροῦπολιν τὴν 9ην Σεπτεμβρίου 1863. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ ἐξένισεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Τσαρσκόε—Σέλο ἐν ἑορταῖς καὶ παρατάξεσιν· ἀνεχώρησε δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν 14ην εἰς Κάσσελ καὶ Βρυξέλλας, ὅπου διέτριψε μίαν μόνην ἡμέραν, ἀφίκετο δὲ εἰς Λονδίνον τὴν 23ην. Ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, καὶ ὁ δούξ τῆς Κανταβριγίας,

ἀπούσης τῆς Βασιλίσσης Βικτορίας εἰς Σκωτίαν, ὑπεδέξαντο τὸν Βασιλέα, καὶ ἐξένισαν αὐτὸν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Μετ' ὀκτῆμερον διαμονὴν ἐν Λονδίῳ, ὁ Βασιλεὺς μετέβη τὴν 2αν Ὀκτωβρίου εἰς Παρίσιους ὅπου ἔτυχεν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος Γ' ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς, ξενισθεὶς ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Κεραμεικοῦ· ἀνεχώρησε δὲ μετὰ μίαν ἐβδομάδα εἰς Τουλὼν, ὅπου ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ ἀτμοδρόμωνος « ἡ Ἑλλάς, » ἀποσταλέντος ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Καθ' ὅλην τὴν περιοδείαν ταύτην αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες ἐχαίρειν τὸν Βασιλέα μετ' ἀγαλλιᾶσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπλέτου, τὸν δὲ ἀτμοδρόμωνα, ἐκπλέοντα ἐκ Τουλὼν, συνώδευον μέχρι τινὸς πολεμικὰ πλοῖα τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων.

(Ἐπεται συνέχεια).

ΜΙΧ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο ΒΙΟΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΙ

Ἐντυπώσεις.

Ἀφυπνίσθην βιαίως, οὐχὶ ὑπὸ λαλιᾶς πετεινοῦ, οὐδ' ὑπὸ τοῦ ἐωθινοῦ ἥσματος τῶν στρουθῶν, ἀφυπνίσθην σεισθεὶς ὅλως μετὰ τῆς κλίνης καὶ τοῦ δωματίου μου ὑπὸ τοῦ ποδοβολητοῦ τῶν ἵππων καὶ τοῦ τριγμοῦ τῶν τροχῶν γιγαντιαίας φορτηγοῦ ἀμάξης. Ἀνῆγειρα τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῶν μυχῶν τοῦ μαλθακοῦ προσκεφαλαίου. Διὰ τοῦ βαμβακεροῦ παρχπετάσματος τοῦ παρχθύρου εἰσῆρχετο ἀμυδρότατον φῶς ἡμέρας. Διότι, σημειώσατε, αἱ οἰκίαι ἐνταῦθα στεροῦνται ξυλίνων παραθυροφύλλων, ἀναπληροῦσι δὲ ταῦτα δι' ἀπλῶν παραπετασμάτων, ἅτινα καταβιδάζουσι τὴν νύκτα ἐπὶ τῶν ὑέλωμάτων.

Ὑπέθεσα ὅτι ἦτο πρῶτὴ ἀκόμη, ἀλλ' ἡ κίνησις τῆς ὁδοῦ ἐμαρτύρει τὸ ἐναντίον. Τὸ ὥρολόγιόν μου δυστυχῶς δὲν ἠδύνατο νὰ με φωτίσῃ. Τόσῳ πάσχει ἐκ τοῦ ψυχροῦ κλίματος, ὥστε λιποθυμεῖ εὐθὺς ὡς τὸ ἀποσύρῃ ἀπὸ τῆς θερμάστρας. Ἀλλ' ἔχω εἰς ἀντικατάστασιν ἀκριβῶς ἀπέναντι τῶν παραθύρων μου μέγα καὶ ἀκριβῆς χρονόμετρον τὸ ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Ἀνέσσυρα τὸ παραπέτασμα, ἀλλ' οὔτε ὥρολόγιον ἐφαίνετο, οὔτε κωδωνοστάσιον, οὔτε αἱ ἀπέναντι οἰκίαι· ἐν σύννεφον καὶ τίποτε περισσότερον, καὶ μόνις μέσῳ αὐτοῦ διήλαινον ὡς φαντάσματα οἱ διαβάται τῆς ὁδοῦ καὶ αἱ ἀμαξαί. Συγχρόνως ὅμως ὁ κῶδων τοῦ ὥρολογίου ἐσήμαινε τὴν ὀγδόην καὶ ἀντελάλουν καλοῦντες τοὺς μαθητάς οἱ ἡχηροὶ κῶδωνες τῶν δύο γειτονικῶν σχολείων.

*

Πρὸ δύο ὥρων ἐργάζομαι ἐν τῷ θερμῷ γραφείῳ μου. Ὅσῳ ψυχρὸν εἶνε τὸ δωματίον τοῦ

ὑπνου, τόσῳ θερμὸν τὸ τῆς ἐργασίας· ἐκεῖ χειμῶν καὶ ἐδῶ θέρος· καὶ τοῦτο κατὰ συμβουλὴν Γερμανοῦ δόκτορος. Βαθμηδὸν ἡραιώθη πως ἡ οὐμύχλη καὶ διακρίνω τὰ μελαψὰ κάθυγρα τείχη τῶν ἀπέναντι οἰκῶν καὶ τὸν λευκὸν δίσκον τοῦ ὥρολογίου τοῦ ναοῦ, ἀλλ' ἡ αἰχμὴ τοῦ πελωρίου γοθικοῦ κωδωνοστασίου ἀποσβέννυται ἐντελῶς ἐν τῷ θολῷ κενῷ. Εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου ἀδύνατον νὰ ἐργασθῇ τις, καὶ ἡναγκάσθην νὰ σύρω τὸ μικρὸν μου τραπέζιον πρὸ τοῦ παραθύρου. Ἐκεῖθεν ἔχω καὶ τὴν θέαν τῆς ὁδοῦ, ἥτις μ' ἐπασχολεῖ καὶ μὲ τέρειπει. Καὶ εἶνε τόσῳ διαβατικὴ ὁδός! Ἐπειδὴ φέρεи πρὸς τὸ προάστειον Κόννε-βιτς, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διασταυροῦνται ἐπὶ διπλῶν γραμμῶν παρελαύνοντα τὰ μεγάλα ὀχήματα τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου. Καὶ ἐκτὸς τούτων ἀμάξια φορτηγὰ παντὸς σχήματος καὶ πάσης χρήσεως, ἀπὸ τῶν μεγίστων ἐκείνων, ἐφ' ὧν πυργοῦνται χόρτου δεμάτια μέχρι τῶν μικροτάτων δι' ὧν αἱ λαχανοπώλιδες φέρουσι τὰ προϊόντα τοῦ ἀγροκηπίου των εἰς τὴν ἀγοράν. Καὶ τὰ βαρέα ἀμάξια σύρουσιν ἵπποι θαυμαστοὶ τὴν εὐρωστίαν, τύπτοντες τὸ λιθόστρωτον διὰ τῶν πλατυτάτων αὐτῶν πετάλων, εἰς δὲ τὰ μικρὰ φορτηγὰ ζεύγνυνται κύνες μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ πειθαρχίας ἐκτελοῦντες τὸ ταπεινὸν ἔργον ἱπποζυγίου.

Μὴ νομίση δέ τις ὅτι ἡ τοιαύτη τῶν κυνῶν χρησιμοποίησις εἶνε σπανία· τοῦναντίον εἶνε γενική. Ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν λαχανικῶν ἐκεῖ ὅπου ἐκάστη λαχανόπωλις ἐκθέτει τὰ ἰδικὰ της ὑπὸ τὴν σκέπην πελωρίου λινοῦ ἀλεξιβρόχου παρίστανται καὶ οἱ κύνες ἐξευγμένοι εἰς τὸ τροχοφόρον καὶ ἀναμένοντες τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως. Ὅπως ἀνακουφίσωσιν αὐτοὺς χαλαροῦσι μόνον τὰ λωρίδα τῆς σκευῆς, καὶ ὅταν εἶνε ψυχρὸς ῥίπτουσιν ἐν ῥάκος εἰς τὰ ῥιγοῦντα αὐτῶν μέλη. Εἶνε δὲ τόσῳ μᾶλλον πολύτιμος ὁ κύων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τυπικῆς ταύτης ἐργασίας καὶ κατὰ τοῦτο ὑπερτερος τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ὄνου, ὅτι φυλάττει καὶ τὸ φορτίον ἀπὸ πάσης ἐπιδρομῆς. Χεῖρ κλέπτου δὲν δύναται ἀτιμωρητὴ νὰ ἐγγίσῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀμαξίου.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως συμβαίνουνσιν ἐνίοτε καὶ ἀπευκαῖα. Ἡ ταπεινωτικὴ θέσις καὶ τὰ βαρύνοντα λωρία καὶ ξύλα δὲν δύνανται νὰ τιθασεύσωσι τὰ ὁρμέφυτὰ των καὶ ἰδίᾳ τὸ φίλερι τοῦ χαρακτήρος, καὶ παρέστην ποτὲ μάρτυς τοιαύτης σκηνῆς, καθ' ἣν δύο ζεύγη κυνῶν συνεπλάκησαν καὶ κατεκυλίσθησαν, καὶ συνέτριψαν τὰ ἀμάξια καὶ ἐσκόρπισαν τὰ λάχανα καὶ τὰ ὀπωρικὰ κατὰ γῆς.

Ἀδέσποτοι κύνες δὲν ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα, ἀλλ' ἢ ἀνήκουσιν εἰς εὐπόρους καὶ εἶνε κύνες θηρευτικοὶ ἢ κυνάρια τῆς αἰθούσης, ἢ ἀνήκουσιν εἰς ἐργατικὰς τάξεις καὶ ἀναπληροῦσι τοὺς παρ'

ἡμῖν ὄνους· πάντες δὲ ὑπάγονται εἰς κεφαλικὸν φόρον.

*

Αἰφνίδιος θόρυβος καὶ φωναὶ παιδικαὶ ἀνεστάτωσαν τὴν ὁδόν. Ἦτο ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἐτελείωνε τὸ μάθημά των καὶ ἐλευθερωθέντα τῆς διδασκαλικῆς πειθαρχίας ἐξεχύνοντο τὰ ξανθὰ καὶ ῥοδονόκκινα ζιζάνια ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μὲ τοὺς δερματίνους σάκκους, ἐν εἴδει γυλιῶν ἐπὶ τῆς ῥάχεως, μὲ τὰ μικρὰ των χρωματιστὰ πιλιδία. Καὶ ἔτρεχον καὶ ἐκυνηγούντο καὶ ἀπέστελλον μηνύματα χαρῆς εἰς τὸ μονῆρες δωματίον μου, ὅπως αἱ πρῶται χελιδόνες τοῦ ἔαρος. Ὁμάς δ' αὐτῶν εἰσέβαλε καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ ἐθορύβουν εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν καὶ ἤρχισαν νὰ τονίζωσι τὰς φωνὰς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου. Ἄλλ' ἡ ἐπέμβασις τῆς οἰκοδεσποίνης διέλυσε τὴν χορῳδίαν ταύτην, ἥς προῖστατο ὁ δεκαετής υἱός της.

*

Ἐπρογευμάτισα ἀξιόλογα ἐν τῷ δωματίῳ μου. Ἀπέναντί μου ἀκριβῶς κεῖται κρεωπωλείον, τὸ ὁποῖον ἀξίζει νὰ περιγραφῇ, μολοντί εἶνε ἐκ τῶν κοινοτάτων καὶ μικροτάτων τοῦ εἶδους του. Ἡμεῖς οἱ εἰθισμένοι εἰς τὰ ρυπαρὰ καὶ ἀπόζοντα σφαγεῖα, τὰ πλήρη κρεάτων τῇδε κακεῖσε ἀνηρητημένων, τὰ πλήρη ἐντοσθίων καὶ δερμάτων καὶ κερασφόρων κεφαλῶν ἐρριμμένων ἐπὶ τοῦ καθημαγμένου δαπέδου, μετ' ἐκπλήξεως ἰστάμεθα πρὸ τῶν ὑελοφράκτων παραθύρων κομψοτάτων καταστημάτων ἐπὶ αὐτῶν τῶν ἐμπορικωτάτων ὁδῶν κειμένων, μεταξύ χρυσοπωλείων καὶ μυροπωλείων. Τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν λάμπει· μαρμαρόστρωτοι τράπεζαι ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ παρ' αὐταῖς κομψαὶ πωλήτριαι μὲ τὰς λευκάς των ἐμπροσθέλας. Ποῦ οἱ ἰδικοὶ μας μαχαιροφόροι κρεωπῶλαι, οἱ ἐπὶ κορμοῦ δένδρου διὰ πελέκειος ἀπαισίως κατατέμνοντες τὰ κρέατα καὶ δίδοντες ὅτι θέλωσιν εἰς τὸν ἀγοραστήν! Ἐνταῦθα ἐκλέγετε ἐκ τῶν κατατετμημένων μερῶν καὶ ἡ χαριτωμένη κρεώπωλις μειδιῶσα περιτυλίσσει καὶ παραδίδει αὐτὸ, ὡς ἂν ἦτο γλύκισμα ἐντὸς χαρτίνης θήκης. Ἡ θέα τῶν κρεάτων τεχνικώτατα κεκομμένων καὶ τεθειμένων ἐν τάξει πᾶν ἄλλο αἶσθημα διεγείρει ἢ κηθίαν. Πολλάκις ροδίζοντα καὶ νωπὰ ὀπισθεν τῶν ὑελωμάτων ὁμοιάζουσι μᾶλλον βελούδινα ὑφάσματα ἢ κρέατα. Οἱ δὲ ἄλλαντες οἱ ἐν εἵδει στεφάνων ἀνηρητημένοι νομίζει τις μᾶλλον ὅτι εἶνε πλαίσια ἐκ βερνικωμένου κερυξόυλου. Τὰ κρεωπωλεῖα παρέχουσι καὶ ἐψημένα κρέατα πολλάκις καὶ ἄλλως πως μαγειρευμένα, πάντοτε ὅμως ψυχρά. Ὡς γνωστὸν δ' αἱ πλεῖσται τῶν γερμανικῶν οἰκογενειῶν τὴν ἐσπέραν δὲν ἀνάπτουσι πῦρ ἐν τῷ μαγειρείῳ, ἀλλὰ δειπνοῦσι προμηθευόμεναι ἐξωθεν κρύα φαγητὰ καὶ τυρόν καὶ βούτυρον ἢ μεταβαίνουνσιν εἰς τι ἐστιατόριον πανοικίει.

*

Ὁ καιρὸς ἐβελτιώθη ἐπαισθητῶς· ἡ ομίχλη διελύθη ἐντελῶς καὶ ὑπὲρ τοὺς καπνοὺς τῆς πόλεως φαίνεται πού κυανῇ ἀπόχρωσις οὐρανοῦ. Τὴν ὥραν ταύτην ἡ ὁδὸς βρίθει διαβατῶν, ἰδίως δὲ γυναῖκες διέρχονται γοργῶ βήματι αἱ μὲν πορευόμεναι εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, αἱ δ' ἐπανερχόμεναι ἐκεῖθεν ὡς δηλοῦσι τὰ χάρτινα δέματα, ἅτινα φέρουσιν ἀνὰ χεῖρας. Προσεγγίζουσιν αἱ ἡμέραι τῶν Χριστουγέννων καὶ πᾶσαι αἱ γερμανίδες ἀπὸ τῆς ἐκατομμυριοῦχου μέχρι τῆς πενεστάτης ἐτοιμάζουσιν ἐργόχειρα διὰ τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς γνωρίμους αὐτῶν, διότι ἡ συνήθεια τῆς ἀνταλλαγῆς δώρων τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπικρατεῖ κατ' ἐξοχὴν ἐν Γερμανίᾳ.

Μὴ ἔχων εὐαρεστοτέραν ἀσχολίαν περιεργάζομαι τὰ καταστήματα καὶ τὰς φυσιογνωμίας αὐτῶν. Αἱ γερμανίδες ὑπερέχουσιν ἀναμφισβήτητως τῶν γαλλίδων, ὡς πρὸς τὴν σωματικὴν εὐρωστίαν καὶ τὸ ἀνάστημα, ἀλλ' ὑπολείπονται ὡς πρὸς τὴν ἐλαφρότητα καὶ χάριν. Συντελεῖ δὲ εἰς τοῦτο κυριώτατα ἡ ἔλλειψις καλαισθησίας περὶ τὴν ἐνδυμασίαν. Βεβαίως πλείσται, τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἰδίᾳ, γνωρίζουσι πῶς νὰ ἐνδυθῶσι, ἀλλὰ γενικῶς αἱ γυναῖκες περιβολαὶ εἶνε τερατώδεις συνδυασμοὶ σχημάτων καὶ χρωμάτων.

Αἱ τῶν γερμανίδων φυσιογνωμίαι κερδίζουν πολὺ ὡς ἐκ τοῦ λευκοῦ καὶ ροδαλοῦ χρώματος τῶν παρειῶν καὶ τῆς χρυσιζούσης κόμης· διὰ τοῦτο ἐξ ἀποστάσεως μεταξὺ τριῶν νέων γυναικῶν αἱ δύο φαίνονται εὐμορφοί, οἱ δὲ μύωπες δύνανται νὰ νομίζωσιν ὅτι ζῶσιν ἐντὸς λαοῦ αἰθεροπλάστων νηρηίδων. Ἀλλ' οἱ ὀξυδερκέστεροι, προσεγγίζοντες ἀνακαλύπτουσιν ὅτι ὡς αἱ πολυχρωμοὶ εἰκόνες, οὕτω καὶ αἱ γερμανικαὶ φυσιογνωμίαι χάνουσι πολὺ ἐκ τοῦ πλησίον. Κυριώτατα στεροῦνται ἰσχυρῶν γραμμῶν, ἡ κατατομή των δὲν ἔχει διακεκριμένας καὶ ἐμφαντικὰς τὰς καμπυλότητας, καὶ τὸ βλέμμα των τὸ γαλανὸν καὶ γαλακτώδες, ἂν κατοπτρίξῃ τὴν διαύγειαν λίμνης, ἀλλὰ στερεῖται τῆς ἀγρίας ποιήσεως ὠργισμένου πελάγους. Ἐν γένει αἱ βόρειαι οὗται φυσιογνωμίαι δὲν ἔχουσιν ἐκφράσεως δύναμιν, οἷαν αἱ μεσημβριναί. Ὅ,τι δύναται νὰ εἴπῃ μία Ἀνατολίτις διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ Γερμανὶς δύναται μόνον νὰ συλλαβίσῃ διὰ τῶν χειλέων. Ἀλλ' ἂν ἐτέρου ἐν τῇ γλυκεῖᾳ ταύτῃ ἀπαθείᾳ ἐκδηλοῦται τόση ἡμερότης ἡθους, τόση εὐγένεια ψυχῆς, τόση ἀγαθότης καρδίας, ὥστε θέλγουσιν, θέλγουσιν αἱ κόραι τοῦ Βορρᾶ, ὅσον αἱ κόραι τῆς Μεσημβρίας. Προσθετέον δ' ἔτι ὅτι ἐν τῷ ψυχρῷ κλίματι, ἐν ᾧ ζῶσιν, ἔχουσαι πλείστην ἀνάγκην θερμότητος εὐκόλως προσεγγίζουσιν εἰς τὴν πυρὰν τοῦ Ἑρωτος καὶ πιστεύουσι καὶ ἀπατῶνται. Ἀπατῶμεναι δὲ πίπτουσιν ἄνευ μνησικακίας εὐγενὴ θύματα τῆς ἰδίας εὐπιστίας καὶ ἀγαθότητος.

Ἡ Ἰσπανὶς ἀπατωμένη σύρει τὸ ἐγχειρίδιον κατὰ τοῦ ἀπατεῶνος, ἡ γερμανὶς προδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ φιλάτου πνίγεται εἰς τὸν ποταμόν.

Ἀλλ' ἡ γερμανὶς δὲν αὐτοκτονεῖ μόνον ἐξ Ἑρωτος, ὑπάρχουσι πλείστα παρὰδείγματα καθ' ἃ λεπτή, εὐγενεστάτη φιλοτιμία ὥθησεν ἀτυχῇ πλάσματα εἰς τὴν ἀπώλειαν.

Ἄν ἡ φύσις δὲν ἔδωκεν εἰς αὐτὰς τὴν δύναμιν νὰ ἐκφράζωσι τὰ αἰσθήματα τόσον εὐγλωττως ὡς αἱ μεσημβριναί, ἀλλὰ κατὰ βάθος ἔπλασεν αὐτὰς πολλῶ πλέον εὐαισθήτους. Τὰ ψυχρὰ αὐτὰ μαρμάρινα σώματα γίνονται Γαλάταιαι εἰς τοῦ πρώτου Πυγμαλίωνος τὴν ἐρωτικὴν ἐκδήλωσιν.

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἣν ἐμποιοῦσιν εἰς τὸν ξένον αἱ γυναῖκες τῆς Γερμανίας εἶνε ὅτι ὑπερέχουσι τῶν ἀνδρῶν, τὴν ἐντύπωσιν δὲ ταύτην ἐμποιοῦσι καὶ αἱ Ἀγγλίδες κατὰ τὴν γνώμην σεβαστοῦ φίλου, ὅστις ἐκ τούτου λαμβάνων ἀφορμὴν μοι ἔγραφε προχθές:

«Μήπως τοῦτο εἶνε σύμπτωμα καὶ ἔνδειξις τῆς σχετικῆς ὑπεροχῆς ἔθνους ἀπὸ ἔθνους; Ἄς εὐχόμεθα τότε καὶ εἰς ἡμᾶς αἱ Ἑλληνίδες μίαν ἡμέραν ν' ἀποκτήσωσιν οὕτω τὰ πρωτεῖα.»

*

Νυκτώνει τόσον ἐνωρίς. Ἀπὸ τὰς 4 ἡναγκάσθην ν' ἀνάψω τὸ φῶς, μολοντί τὸ δωμάτιόν μου εἶνε φωτεινότατον. Ἄλλοι ἐργάζονται μὲ τὸν λύχνον ἀπὸ τὰς 3 καὶ δὲν εἶνε ὀλίγα τὰ καταστήματα καὶ ἐργαστήρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων βεβαιεῖ ἀδιάκοπος νύξ. Πανοραματικὴ εἶνε ἡ θέα τῆς μικρᾶς καὶ εὐρείας ὁδοῦ· τὰ παντοειδῆ καταστήματα προβάλλουσι κατάφωτα τὰ υἱερόπρακτα αὐτῶν παράθυρα. Ἐδῶ πορσελάναι παμποικιλίαι, παρέκει χιλιάδες λαίμοδετων, παρὰπλεύρως ψευδόχρυσα κοσμήματα, ἔπειτα σιγάρων θήκαι, ἔπειτα κρεάτων τμήματα καὶ ζυμαρικὰ καὶ φωτογραφήματα καὶ φιάλαι οἰνοπωλείου, ὅλα ταῦτα διαδοχικῶς ἐντυποῦνται καὶ συμμίγνυνται μαγευτικώτατα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ θεατοῦ. Μέσῳ δὲ τῆς μικρᾶς ἀλύσου τῶν φανῶν ἀκινήτουσιν αἱ σιδηρεῖ στήλαι τῶν γνωστοποιήσεων κατάρρακτοι ὅλαι ἐκ πολυχρῶμων ἐμπλάσטרων, ἥτοι προγραμμάτων θεάτρων, ἀγγελιῶν καταστημάτων, ἀγυρτικῶν προκηρύξεων. Καὶ συλλογίζομαι ὅτι τοιαῦται στήλαι ἂν ἰδρύνοντο εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν δὲν θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο μόνον πρὸς τοιχοκόλλησιν γνωστοποιήσεων.

Ἡμεῖς εἴμεθα πρακτικώτεροι.

Δ*

Ὅσοι νεώτεροι εἴμεθα τόσῳ μᾶλλον μένομεν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς φωτογραφίας μας.

Ἀπόλαυε τῆς νεότητος οὕτως ὥστε νὰ μείνη τι καὶ διὰ τὸ γῆρας.